

[Gade]

kræftet, måske nok i lidt forsigtige vendinger, men når man kender Planteværnscenteret og den måde, det udtaler sig på, så er det faktisk bemærkelsesværdigt og bemærkelsesværdigt stærkt, at den artikel er placeret i Politiken i dag. Jeg tror ikke, det er tilfældigt, og jeg synes, at vi, der er skeptiske over for indsatsen og mener, at der skal mere til, skal tage det som et håndslag om, at det lovforslag, der ligger her, ikke er tilstrækkeligt. En lang række midler skal forbydes, og det skal ske hurtigt. Men det, der her lægges op til, er, at man måske ikke engang kan nøjes med det, men at man oven i købet skal ud og regulere yderligere.

Så kommer det spørgsmål, som vi diskuterede sidste gang, nemlig at pengene til det her skulle komme fra afgiften. Landbruget har offentliggjort deres egen – hvad er det nu, de kalder det dér, når de ikke vil lave så meget, en handlingsplan hedder det. Og det interessante ved den plan er, at man laver en aftale med industrien, Agrokemisk Forening og landbruget om, at man skal lave en fond, så man kan få forsket. Man kan da sige, at landbruget selvfølgelig gerne må alliere sig med dem, der i nogen grad vil være hovedfjenden i den slags spørgsmål, hvis de vil det. Men vi mener selvfølgelig, det er helt utilfredsstillende. Den forskning og den satsning på forskning og viden, som der også her skal sættes penge af til, skal selvfølgelig ske i offentligt regi.

Men det interessante er, at landbruget faktisk er indstillet på at bruge flere penge end ministeren. Det er det bedste argument, jeg har set for, at ministerens forslag er helt utilfredsstillende og slet ikke virker. Der er alt for få penge i det her, hvis man vil klare bare nogle af forskningsopgaverne, og hvad så med det, som hr. Skrumsager Skau nævnte: bedre uddannelse og vejledning, hvordan løser vi det problem uden penge? Det hjælper jo ikke – det må selv Venstre til at lære – bare med ord i de her sager. Der skal både handling og penge til.

Det, der så slet ikke er rejst, er at bruge afgiften som styringsmiddel til at nedsætte forbruget, og det er SFs politik. Vi vil arbejde for, at disse ændringer kommer ind, og at de helt oplagte urimeligheder i forbindelse med offentliggørelsen fra landbruget, som vi kan se i forbindelse med den artikel, jeg har citeret fra Planteværnscenteret, kommer

stærkt frem i udvalgsarbejdet. Det er jo også op til Det Radikale Venstre, om vi får strammet det her op, så det sammen med alt det andet, vi skal til med sprøjtefri zoner, certifikater, giftbog osv., ligner en plan for nedbringelse af risikoen og nedbringelse af forbruget.

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Også med dette forslag er der tale om gennemførelse, og i hvert fald til en vis grad i modsætning til hr. Hjortnæs og hr. Gade har Det Radikale Venstre den opfattelse, at der er tale om skærpelse på en hel del områder. Det er muligt, at samarbejdet med diverse regeringer i årenes løb har gjort os mere nøjsomme i vore forventninger, men alligevel.

Der skaffes lovgrundlag for en ny godkendelsesprocedure for de gamle stoffer, der tidligere var klassificeret af giftnavnene. Der stilles skærpede krav for, at et stof kan godkendes. Og der indføres tidsbegrænsning på godkendelserne; så kan vi jo i udvalget diskutere denne tidsbegrænsnings længde.

Det sidste er i hvert fald rimeligt i en tid, hvor der hele tiden sker nye ting på området og heldigvis ofte sådan, at man finder frem til mindre farlige og lige så anvendelige stoffer, der kan afløse produkter, som man tidligere følte det nødvendigt at godkende. Men det kræver faktisk også, at der skaffes udvej for en hurtigere godkendelsesprocedure end den, man nu kender, naturligvis fortsat under hensyn til de sikkerhedskrav, der må stilles i denne forbindelse til såvel anvendelse som bivirkninger. Det er også en logisk følge, at man så kan inddrage stoffer, når man får mere hensigtsmæssige frem.

Med hensyn til om sprogbruken skal ændres nogle steder, f.eks. med hensyn til ordet »væsentlig«, ja, det må vi se at enes om i udvalget.

Ifølge sagens natur vil det være meget væsentligt – dér var det igen – at der skaffes midler til uddannelse i brug af midlerne og oplysning om deres virkemåde, f.eks. om doseringens betydning, desuden til forskning ikke mindst i biologiske bekæmpelsesmetoder. Det forekommer os hensigtsmæssigt, at man netop i denne forbindelse ændrer på afgiftssystemet, og hvor meget vi kan nå frem til, må vi igen kunne diskutere i udvalget. Det kolossalt voksende forbrug, der har